

РЕШЕНИЕ

№ 1436

гр. София, 08.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 50 състав,
в публично заседание на 09.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Николова

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **4809** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203 - чл.207 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ).

Образувано е по предявен иск от К. Е. Ю. от [населено място], чрез адв. Е. О. от САК, срещу Националната агенция за приходите (НАП) за присъждане на обезщетение за нанесени имуществени вреди от незаконосъобразно бездействие на нейни органи и длъжностни лица /на НАП/, с цена на иска 200 лева и правно основание чл.203 АПК, вр. чл. 24 от Общия регламент за защита на личните данни (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година /GDPR/, вр. чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ.

В исковата и уточнителната молба се сочи, че НАП, съгласно чл. 59, ал.1 от ЗЗЛД, като администратор на лични данни, е била длъжна, като отчита естеството, обхвата, контекста и целите на обработване, както и рисковете за правата и свободите на физическите лица, да прилага подходящи технически и организационни мерки, за да гарантира, че обработването се извършва в съответствие със закона. Същото задължение следва и от чл. 24 от Общия регламент относно защитата на лични данни /ЕС/ 2016/679 на Европейския парламент и на съвета от 27.04.2016г. В чл. 32 от същия били предвидени конкретни мерки, които следва да бъдат взети при администрирането и обработването на лични данни. Счита, че в случая НАП не е положила достатъчна грижа и не е приложила ефективни мерки за защитата на

сигурността на данните, с което не е изпълнила задължението си по чл. 24 и чл. 32 от Регламента, респ. чл. 59, ал.1 от ЗЗЛД. Сочи, че обстоятелството, че е изтекла информация (конкретно име, презиме, фамилия, ЕГН, адрес и имуществено състояние), вследствие на неоторизиран достъп до сървърите на НАП, сочи на противоправно поведение на ответника да изпълни произтичащите от закона задължения да защити физически лица във връзка с обработваните лични данни, тъй като именно техническата уязвимост на информационната система е довела до нерегламентираното разкриване и разпространение на лични данни, а тази уязвимост е следствие от неприлагането на подходящи мерки за защита. Претендират се 200 лева, представляващи обезщетение за претърпени неимуществени вреди от ищцата, изразяващи се в чувство на безпокойство, паника, тревожност и психически дискомфорт.

Ответникът представя подробно писмено становище за недопустимост, евентуално за неоснователност на жалбата.

В съдебно заседание ищцата, редовно уведомена, се представлява от адв. О., която пледира за уважаване на иска. Допълнителни съображения излага в представени писмени бележки.

Ответната страна - Национална агенция за приходите, се представлява от юрк. Ч., която в съдебно заседание и в представения отговор на исковата молба оспорва исковата претенция като неоснователна и недоказана и моли съда да я отхвърли. Счита, че не са налице елементите на фактическия състав на чл.1, ал. 1 от ЗОДОВ. За недопустимост на иска сочи аргументи, че в изложените от ищцата обстоятелства липсва посочване кои конкретни действия/бездействия са довели до нейното увреждане, липсва информация дали по отношение на нея са изтекли данни и какви, в какво се изразяват настъпилите вредни последици, какъв е характерът на вредата, която претендира. Счита, че до решаването на съдебния спор относно издаденото срещу НАП НП № 004/28.08.2019 г. искът за обезвреда не подлежи на разглеждане. Сочи, че освен административно-наказателното производство, в АССГ е образувано адм. дело № 10477/2019 г. на Второ отделение, 50-ти състав, във връзка с подадена жалба на НАП срещу решение № ППН-02-399 от 22.08.2019 г. на КЗЛД, съдържащо разпореждания за съобразяване на операциите по обработването на данни в НАП, в качеството ѝ на администратор на лични данни, поради което така предявеният иск е процесуално недопустим. Излага също съображения за неоснователност на предявения иск, както по основание, така и по размер, тъй като не е ясно от кой конкретно акт на НАП или на конкретни нейни органи са настъпили вредите. Оспорва като неоснователно възражението за неполагане на достатъчна грижа от страна на НАП за защита сигурността на данните. Твърди, че нерегламентираният достъп до информационната система на НАП е вследствие на престъпление спрямо масивите на НАП. Добавя в своя защита, че след узнаването за този нерегламентиран достъп, НАП е предприела незабавни мерки за сигурност и преустановяването му. Възразява, че не са налице доказателства, че по отношение на ищцата са разкрити нейни лични данни, в какво се изразява разкриването на данните – какви данни са разкрити, има ли действително реална заплахата, в какво би могла да се изразява заплахата, съобразно вида на данните, които са изтекли. В НАП нямало данни ищцата да е подала заявление, с което да е заявила, че желае да ѝ бъде предоставена информация относно наличието/липсата на неоторизиран достъп до нейните лични данни. Поради изложеното намира за недоказано твърдението за претърпени от Ю. неимуществени

вреди. Моли за отхвърляне на иска. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност и недоказаност на исковата претенция и моли съда да я отхвърли.

Административен съд София-град, Второ отделение, 50-ти състав, след като съобрази доводите на страните и прецени събраните по делото писмени и гласни доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Безспорно по делото е, че поради нерегламентиран достъп, вследствие на умишлени престъпни действия от страна на неизвестно лице, осъществен на 15.07.2019г., е изтекла информация от информационните масиви на НАП, съдържаща лични данни на над 5 милиона българи.

По делото от страна на ищцата не се представиха доказателства относно извършена справка за осъществен неоторизиран достъп до нейни лични данни в електронната услуга и евентуално на коя дата е извършена.

Със Заповед № ЗЦУ-586/30.04.2014 г. на изпълнителния директор на НАП е наредено да се внедри СУСИ по стандарт БДС ISO/IEC 27001: 2006 в НАП.

Със Заповед № ЗЦУ-1436/15.10.2018 г. на изпълнителния директор на НАП са утвърдени "Указания за разработване, попълване и/или зареждане с данни на образци на документи и приложения, утвърдени на основание чл. 10, ал. 1, т. 5 и т. 7 ЗНАП", "Указания за обозначаване и работа с информация", "Указания за попълване на образци на процедура", "Указания за попълване на образца на инструкция" и др.

Представена е и Заповед № ЗЦУ-733/17.06.2016 г. на изпълнителния директор на НАП, с която са утвърдени "Процедури с приложения към тях на отдел "Превенция на финансовата и информационна система" в Инспекторат на НАП, "Вътрешни правила за мрежовата и информационна сигурност, а именно: Правила за ползване на електронна поща и Интернет в НАП, версия 3. 0; Правила за ползване на мрежови файлови ресурси в НАП, версия 2. 0; Правила за правата и задълженията на потребителите, ползващи информационни активи в НАП, версия 2. 0; Правила за работа от разстояние в НАП, версия 2. 0; Правила за работа с преносими информационни активи в НАП, версия 2. 0; Правила за управление на достъпа до информационни активи и услуги в НАП, версия 2. 0. Със същата заповед е утвърдена и "Политика по информационна сигурност на НАП", версия 3.

Със Заповед № ЗЦУ-1236/21.08.2019 г. на изпълнителния директор на НАП е утвърдена процедура ИС17 "Администриране на информационна система в НАП", версия В.

Със Заповед № ЗЦУ-482 от 01.04.2019 г. на изпълнителния директор на НАП са определени служители от НАП с администраторски достъп до информационните активи и услуги на НАП.

Представена е и Заповед № ЗЦУ-83 от 23.01.2013 г. на изпълнителния директор на НАП, с която е определен видът, съдържанието, редът за създаване, поддържане и достъп до регистъра на НАП и базите данни за задължените лица, формата и елементите на данъчно-осигурителната сметка и сроковете за съхранение на архивираната информация.

Изготвен е списък на видовете операции по обработване на лични данни, за които се изисква извършване на оценка на въздействието върху защитата на данните съгласно чл. 35, пар. 4 от Регламент (ЕС) 2016/679.

Със Заповед № ЗЦУ-1596/29.11.2017 г. на изпълнителния директор на НАП са

утвърдени "Указания за унищожаване на информация и информационни носители в НАП, ведно с приложенията към него, както следва: Препоръчителен софтуер за изтриване на информация и верификационна проверка; Описание на методите и минимални препоръки за санитарна обработка на данни и софтуер и Образец на Протокол за унищожаване на информация и/или информационен носител (л. 216-230).

По делото са представени и Вътрешни правила за оборот на електронни документи и документи на хартиен носител в НАП, утвърдени със Заповед № ЗЦУ-535/11.05.2016 г. на изпълнителния директор на НАП.

В НАП е утвърдена Инstrukция № 2/08.05.2019 г. за мерките и средствата за защита на личните данни, обработвани в НАП и реда за движение на преписки и заявяване на регистри. Като приложение № 1, към чл. 24, ал. 2 от Инstrukцията, служителите на НАП попълват декларация за това, че ще пазят в тайна личните данни на трети лица, станали им известни при изпълнение на служебните им задължения, няма да ги разпространяват и да ги използват за други цели, освен за прякото изпълнение на служебните им задължения.

Утвърдена е Политика по информационна сигурност на НАП, версия 3. 0 от м. май 2016 г.

Също така, в хода на извършена проверка от страна на КЗЛД е установено, че при осъществяване на дейността си, НАП в качеството си на администратор на лични данни, не е предприела подходящи технически и организационни мерки, в резултат на което е осъществен неототоризиран достъп, неразрешено разкриване и разпространение на лични данни на физически лица, в различен обем. Затова, председателят на КЗЛД е издал НП № 004/28.08.2019 г. на НАП за нарушение на чл. 32, § 1, б. „б“ от Регламент /ЕС/ 2016/679, което НП не е влязло в сила, предвид оспорването му по съдебен ред пред СРС.

Видно от представените доказателства е, че след узнаването на неототоризирания достъп, на основание чл. 33 от Регламент /ЕС/ 2016/679, НАП незабавно уведомява КЗЛД, с писмо изх. № ЕП-37-00-137 от 16.07.2019 г. по описа на ЦУ на НАП и Софийска градска прокуратура, с писмо изх. № 11-02-231 от 17.07.2019 г. по описа на ЦУ на НАП – за наличие на данни за извършено престъпление чрез осъществен неототоризиран достъп до информационната система на НАП и разпространение на защитена информация на граждани, обработвана от Агенцията, както и за предприемане на незабавни действия за образуване на наказателно производство по случая.

По делото е представено от ответника и Удостоверение изх. № 11-03-448/06.11.2020 г., от което се установява, че за лицето К. Е. Ю. има разпространени лични данни в резултат на осъществен нерегламентиран достъп до информационните масиви на НАП на 15.07.2019 г. Личните данни, до които е осъществен неототоризиран достъп включват: ЕГН и имена, както и данни от справка за изплатени доходи на физически лица (чл. 73 от ЗДДФЛ) за 2014 г.

За доказване на претърпени неимуществени вреди от страна на Ю., по делото се събраха и гласни доказателства, като в качеството му на свидетел беше разпитан Д. Й. П.. Свидетелят посочва, че познава ищцата, тъй като е съпруга на негов познат. След справка и чрез есемес тя разбрала, че личните ѝ данни – ЕГН, номер на лична карта и трите ѝ имена, са изтекли. Разтревожена била 2-3 месеца. Споделила му, защото е юрист и се притеснила да не изтеглят пари от вложенията ѝ в банката. Допитала се до него какво да направи, като той ѝ предложил да заведе дело.

При така установените факти, настоящият съдебен състав на АССГ достигна до следните правни изводи:

Съдът намира предявения иск за допустим и като такъв подлежащ на разглеждане по същество. Твърдят се претърпени неимуществени вреди от незаконосъобразно бездействие от страна на ответника - чувство на безпокойство, паника, тревожност и психически дискомфорт, като всичко това се отразило негативно на психоемоционалното състояние на ищката.

По отношение на допустимостта и реда за разглеждане на предявените иски за обезщетение и лихва върху главницата, се е произнесъл ВАС с определение № 3611/10.03.2020 г., постановено по адм. д. № 2722/2020 г. на ВАС, V отд. ВАС е посочил, че процесуалният ред, по който засегнатият субект може да търси обезщетение и отговорност за причинените вреди, поради неправомерно обработване на личните му данни, е уреден в глава XI "Производство за обезщетения" от АПК. В зависимост от правната характеристика на източника, от който се претендират вреди – административен акт, действие или бездействие, в чл. 204, ал. 1 – 4 АПК законодателят е предвидил различни процесуални възможности за реализиране на правото на обезщетение, а именно след отмяна на административния акт по съответния ред – чл. 204, ал. 1 АПК; при предявяване на претенцията за обезщетение в производството по оспорване на административния акт – чл. 204, ал. 2 АПК; при установяване на незаконосъобразността на акт, който е нищожен или оттеглен в производството по иска за обезщетение – чл. 204, ал. 3 АПК и при установяване на незаконосъобразността на действието или бездействието от съда, пред който е предявен искът за обезщетението – чл. 203, ал. 4 АПК.

По отношение на местната подсъдност на исковите, тричленен състав на ВАС, е определил с определение № 5/24.01.2020 г., че именно АССГ е местно компетентния съд да разгледа предявените иски.

Тъй като в настоящия случай вредите се претендират от незаконосъобразно бездействие на администратора на лични данни, незаконосъобразността на бездействието се установява от съда, пред който е предявен искът за обезщетение – чл. 204, ал. 4 АПК. Съгласно чл. 203, ал. 2 АПК, за неуредените въпроси за имуществената отговорност по ал. 1 се прилагат разпоредбите на ЗОДОВ. В допълнение, в сила е чл. 203, ал. 3 АПК (Нова – ДВ, бр. 94 от 2019 г.), съгласно която по реда на глава единадесета се разглеждат и исковите за обезщетения за вреди, причинени от достатъчно съществено нарушение на правото на Европейския съюз, като за имуществената отговорност и за допустимостта на иска се прилагат стандартите на извъндоговорната отговорност на държавата за нарушение на правото на Европейския съюз, а съгласно чл. 2в ЗОДОВ (Нов – ДВ, бр. 94 от 2019 г.), когато вредите са причинени от достатъчно съществено нарушение на правото на Европейския съюз, исковите се разглеждат от съдилищата по реда на АПК за вреди по чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ. Предвид изложеното, настоящият съдебен състав приема подаденият иск за допустим и като такъв следва да бъде разгледан по същество и по реда на глава XI АПК, вр. чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ.

Съгласно разпоредбата на чл. 203 АПК гражданите и юридическите лица могат да предявят иски за обезщетение за вреди, причинени им от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица. Идеята е неблагоприятните последици от евентуално положително за увредения решение, да бъдат понесени от бюджета на това учреждение, в чиито състав са

причинителите на вредите. Съдът приема, че тъй като твърденията са за вреди, причинени от незаконосъобразно бездействие на служители на НАП, пасивно легитимиран по иска с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ е именно НАП. Отговорността по ЗОДОВ е деликтна, като се отличава от общата деликтна отговорност досежно деликвента, както и досежно спецификата на причинната връзка - вредите трябва да са причинени при или по повод упражняване на административна дейност. За противоправността, вината и вредите приложимият материален закон не установява отклонения от общия състав на деликтната отговорност.

Ищцата претендира присъждане на обезщетение за претърпени от нея неимуществени вреди, вследствие на незаконосъобразно бездействие от страна на служители на НАП, изразяващо се в неизпълнение на задължения, произтичащи от чл. 59, ал. 1 от ЗЗЛД, чл. 24 и чл. 32 от Общия регламент относно защита на личните данни /ЕС/ 2016/ 679 на Европейския парламент и на Съвета от 27.04.2016 /GDPR/.

Основателността на иск с правно основание чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ, касаещ претенция от незаконосъобразно бездействие предполага установяването на кумулативното наличие на следните законови предпоставки: незаконосъобразно бездействие на орган или длъжностно лице на държавата, при или по повод изпълнение на административна дейност; вреда от такова бездействие и причинна връзка /пряка и непосредствена/ между незаконосъобразното бездействие и настъпилите вредоносен резултат. При липса на някой от елементите на посочения фактически състав не може да се реализира отговорността на държавата по реда на ЗОДОВ. Съгласно чл. 204, ал. 4 АПК, незаконосъобразността на бездействието се установява от съда, пред който е предявен искът за обезвреда.

Съдът намира, че е налице първата предпоставка на визираната в чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ хипотеза, а именно налице е незаконосъобразно бездействие от страна на държавен орган да изпълни вменено му от чл. 59, ал. 1 от ЗЗЛД, чл. 24 и чл. 32 от Общия регламент относно защита на личните данни /ЕС/ 2016/ 679 на Европейския парламент и на Съвета от 27.04.2016 /GDPR/ задължения.

Легално определение на термина "бездействие" липсва. Под "действие", респективно "бездействие", следва да се разбира всяко такова, извършено от държавен орган или длъжностно лице, което не е юридически акт, а тяхна физическа изява, но не произволна, а в изпълнение или съответно неизпълнение на определена нормативна разпоредба. Предмет на защита в производството по чл. 256 от АПК е бездействието на административния орган, когато последният е задължен да извърши определени действия по силата на нормативен акт. Не всяко неизпълнение на задължение на административен орган обаче, представлява бездействие по смисъла на чл. 256, от АПК, а само неизвършването на фактически действия, при наличието на нормативно установено задължение за извършване на такива. Съставомерна в този случай е липсата на активно поведение /бездействие/ на компетентен орган да извърши конкретни фактически действия.

От твърденията в исковата молба и от събраните по делото доказателства се установява, че конкретното бездействие, от което се твърди, че са претърпени вредите е изтеклата на 15.07.2019 г., вследствие нерегламентиран достъп и престъпно деяние от неизвестно лице от електронните масиви на НАП информация съдържаща лични данни на ищцата. В резултат на неоторизирания достъп до сървъра на НАП, съдържащ информация относно личните данни на ищцата се създали притеснения и опасения у последната, да не бъде злоупотребено с тях. Досежно факта, че на посочената дата, поради нерегламентиран достъп, е изтекла информация от информационните масиви на НАП, съдържаща лични данни на ищцата, по делото не се спори. Ответникът не оспорва факта, че по отношение на ищцата К. Е. Ю. са налице неправомерно разкрити лични данни като в тази връзка е представено и Удостоверение изх. № 11-03-448/06.11.2020 г. Не се представиха обаче доказателства за установяване на обстоятелството кои конкретно лични данни на Ю. са достъпни. Процесуалният представител на ищцата, в уточнителна молба сочи, че това са три имена, ЕГН, адрес и имуществено състояние. Но доказателства в тази насока не бяха събрани, като не се представиха и доказателства ищцата да е направила справка в НАП, от която да установи кои конкретно нейни данни са изтекли. Т. е., безспорно се установява, че по отношение на ищцата има неправомерно достъпни лични данни, но техният обем остана недоказан. Според чл. 59, ал. 1 от ЗЗЛД администраторът на лични данни, в случая - НАП, като отчита естеството, обхвата, контекста и целите на обработването, както и рисковете за правата и свободите на физическите лица, прилага подходящи технически и организационни мерки, за да гарантира и да е в състояние да докаже, че обработването се извършва в съответствие с този закон. При необходимост тези мерки се преразглеждат и актуализират. Същото задължение се съдържа и в чл. 24 от Общия регламент относно защита на личните данни /ЕС/ 2016/ 679 на Европейския парламент и на Съвета от 27.04.2016 /GDPR/, а в чл. 32 са предвидени конкретните мерки които следва да се предприемат. Обстоятелството, че е изтекла информация от сървърите на НАП, който факт е безспорен по делото, вследствие неоторизиран достъп, безспорно, според настоящия състав на съда, сочи на противоправно бездействие на ответника да изпълни произтичащи от посочените разпоредби задължения да осигури достатъчна надеждност и сигурност на информационната си система, да защити физическите лица във връзка с обработването на личните им данни по см. на § 1, т. 4 от ДР на ЗЗЛД, вр. чл. 4, т. 2 от Регламент (ЕС) 2016/679, в т. ч. правото на защита на личните им данни.

Настоящият съдебен състав приема, че именно техническата уязвимост на информационната система на НАП е довела до нерегламентирано разкриване и разпространение на личните данни на ищцата, а тя е вследствие от неприлагането на подходящи мерки за защита. Ако системата беше ефективно и надеждно защитена, то не би се стигнало до пробива ѝ, довел до разкриване личните данни на ищцата. Немислимо е в процесния случай изпълнение на конкретната задача по прилагане подходящи технически и организационни мерки без изпълнение задачата по предотвратяване на престъплението, защото връзката между двете задачи е пряка и логична – бъде ли изпълнено по необходимия ефективен начин задължението по предотвратяване изтичането на лични данни, то не би следвало да е възможно злоумишлено деяние, престъпно посегателство по смисъла на НК и обратно, след като е налице деяние по смисъла на НК, това означава, че задачата по предотвратяване на престъплението и предотвратяване неправомерно достъпена база данни, не е била изпълнена в необходимата степен. В тази връзка, доводите на ответника, че престъпното деяние не е обусловено, респективно само по себе си не поставя под съмнение мерките за сигурност, са неоснователни. Именно НАП е следвало да извърши анализ на тези обективни факти, да съобрази поведението си с тях, за да гарантира запазване и предотвратяване изтичането на личните данни на ищцата. Фактът, че е извършена хакерска атака, с която е пробита информационната система на НАП, безспорно доказва, че не са предприети подходящи технически и организационни мерки за защита на обработването на личните данни на ищцата, което е достатъчно да бъде направен извод за незаконосъобразно бездействие на НАП. НАП, в качеството си на администратор на лични данни по смисъла на чл. 4, т. 7 от Регламент ЕС 2016/679, при осъществяване на дейността си, е следвало да предприеме ефективни мерки за предотвратяване на неправомерен достъп до личните данни на лицето. В настоящия случай това не е постигнато. Ответникът не е изпълнил задължението си по предотвратяване на престъпление и опазване изтичането на лични данни, като от незаконосъобразното му бездействие следват твърдения от ищцата вредоносен резултат. Бездействието на НАП е незаконосъобразно, противоречи на нормативни изисквания на чл. 59, ал. 1 ЗЗЛД, чл. 24 и чл. 32 от Общия регламент относно защита на личните данни /ЕС/ 2016/ 679 на Европейския парламент и на Съвета от 27.04.2016 /GDPR/. В случая са ирелевантни доводите на ответника, че след 15.07.2019 г., когато е осъществен нерегламентиран достъп, НАП е предприела мерки за защита на личните данни да ползващите масивите ѝ

лица.

Предвид изложеното, налице е първата предпоставка за ангажиране отговорността на НАП, представляваща незаконосъобразно бездействие по предприемане на необходимите и ефективни действия, произтичащи от чл. 59, ал. 1 от ЗЗЛД, чл. 24 и чл. 32 от Общия регламент относно защита на личните данни /ЕС/ 2016/ 679 на Европейския парламент и на Съвета от 27.04.2016 /GDPR/ задължения.

Втората предпоставка за ангажиране на отговорността на НАП е наличие на претърпяна вреда от страна на ищеца от това незаконосъобразно бездействие. Ищцата твърди, че чувства безпокойство, паника, тревожност и психически дискомфорт, като всичко това се отразило негативно на психоемоционалното ѝ състояние. Изброените емоционални сътресения, безспорно представляват вид неимуществени вреди, но съдът намира, че те не са пряка и непосредствена последица от изтичането на личните данни на ищцата, а освен това останаха и недоказани. За да бъде уважен искът по основание, следва по категоричен начин да се установи, че са настъпили претендираните от ищцата неимуществени вреди и че те са в резултат на незаконосъобразното бездействие на ответника. Безпокойството, паниката и тревожността следва да са такива, че да доведат до промяна в качеството на живот на ищцата, т. е., не просто да са преживени, но и да са довели до някаква промяна в поведението на ищцата. Изложените в исковата молба и уточнителната молба от Ю. конкретно претърпени от нея вреди, останаха недоказани по категоричен начин по делото. Същите единствено се твърдят, но по делото не бяха събрани доказателства, които да подкрепят и установят безпротиворечиво твърденията ѝ за преживян от нея силен стрес. За да се установи реално притеснение, следваше да се представят по делото доказателства за наличните банкови сметки на ищцата, за които се страхува да не станат обект на престъпно посегателство. Притежаваните от ищцата банкови сметки останаха недоказани като съдът няма основание да приеме, че е налице реален страх и притеснение от злоупотребата с правата върху нещо, за което няма несъмнени данни, че реално съществува. В същото време, за извършването на злоупотреба с имущество и банкови сметки е необходим номер на лична карта и адрес, освен три имена и ЕГН, а както се посочи, категорично е установено от Удостоверение изх. № 11-03-448/06.11.2020 г. на НАП, че номерът на личната карта и адресът на ищцата не са разкрити при неправомерния достъп до лични данни.

На последно място, всички твърдени в исковата молба емоционални състояния, неподкрепени с убедителни доказателства по делото,

противоречат на активното поведение на ищцата, която като е узнала, че е налице неправомерно разкриване на личните ѝ данни, след изтичането на информацията не е положила усилия, за да установи какви конкретно са личните данни, които са разкрити. Като не е установила обема на разкритите ѝ лични данни, ищцата е проявила незаинтересованост, като не е извършила справка за уточняване на обема на достъпените нейни лични данни. Голословно е твърдението за сериозно притеснение у нея, което да обоснове обезщетяване на тази неимуществена вреда. Всеки, преживяващ силен емоционален стрес от дадена ситуация, в конкретния случай от разкриването на личните му данни, би направил всичко зависещо от него, за да установи какво е разкрито и как би могло това, което е разкрито да бъде променено. Очевидно е, че три имена и ЕГН, не могат да се променят, но ако е разкрит номерът на личната карта на ищцата, то тя може и е следвало да бъде сменена. И тук именно от значение за установяване на наличието на действителна, реално претърпяна вреда от силен стрес, е наличието на активно поведение на пострадалото лице да установи до кои негови данни е достъпено, за да може да предприеме мерки, с които до известна степен да се защити.

Предвид гореизложеното, настоящият съдебен състав като приема за недоказани: наличието на настъпили в патримониума на ищцата неимуществени вреди и причинната връзка между незаконосъобразното бездействие на ответника и твърдените от ищцата вреди, намира, че искът следва да бъде отхвърлен като неоснователен и недоказан.

Предвид изхода на спора и на основание чл.10, ал. 4 ЗОДОВ във вр. с чл.78, ал.8 ГПК във вр. с чл.144 АПК във вр. с чл.37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ, на ответника следва да се присъдят разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

Ръководен от изложените съображения и на основание чл. 203 АПК, Административен съд София - град, Второ отделение, 50 – ти състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ предявения от К. Е. Ю. от [населено място], чрез адв. Е. О. от САК, срещу Националната агенция за приходите иск за присъждане на обезщетение за нанесени неимуществени вреди от незаконосъобразно бездействие на нейни органи и длъжностни лица /на НАП/, с цена на иска 200 лева и правно основание чл.203 АПК, вр. чл. 24 от Общия регламент за защита на личните данни (ЕС) 2016/679 на

Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година /GDPR/, вр. чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, като НЕОСНОВАТЕЛЕН и НЕДОКАЗАН.

ОСЪЖДА К. Е. Ю., с ЕГН [ЕГН] да заплати на Национална агенция за приходите сумата от 100 /сто/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: